

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2383/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.IV.37.294/2025/2. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján – a Veszprémi Törvényszék 9.K.701.361/2023/32. számú ítéletére is kiterjedő hatállyal – a Kúria Kfv.IV.37.294/2025/2. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az indítvány és a bírósági határozatok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó társtulajdonosa egy külterületi ingatlannak, amely egy 1967-ben készült vázrajz szerinti ingatlanmegosztás során jött létre. Az indítványozó a tulajdonrészét 2008-ban ajándékozás útján szerezte. Az indítványozó ingatlanával szomszédos ingatlan tulajdonosa 2023 augusztusában kezdeményezte saját ingatlana határvonalának kitűzését. Ennek eredményéről az indítványozó tudomást szerzett és azt tapasztalta, hogy a földmérési jelek az általa ismert határoktól és egyben a korábbi tulajdonos tulajdonszerzése előtt elvégzett, nem hivatalos kitűzés jeleitől jelentősen eltérő helyekre kerültek, így az ingatlana általa ismert területének és határvonalának paraméterei – az általa becsatolt 1995. évi térképmásolaton ábrázoltakhoz képest – megváltoztak. Az indítványozó jelzése alapján a [...] Vármegyei Kormányhivatal (a továbbiakban: Kormányhivatal) felmérési, térképezési hiba kivizsgálása céljából eljárást indított. A Kormányhivatal a vizsgálata során megállapította, hogy az eljárása idején hatályos ingatlan-nyilvántartási térképi

ábrázolást térképezési hiba terheli, amely érinti az indítványozó ingatlanát és az azzal szomszédos ingatlanokat is.

- [4] A Kormányhivatal a határozatában felhívta az érintettek figyelmét, hogy a felmérési, térképezési és területszámítási hiba kijavítása nem érintette és nem változtatta meg a természetbeni állapotot és a birtoklási viszonyokat, általa csak a hibával terhelt nyilvántartási adatokból eredő jogsérelem nyert orvoslást.
- [5] Az indítványozó keresetlevelet nyújtott be a Veszprémi Törvényszékhez (a továbbiakban: Törvényszék), melyben kérte a Kormányhivatal határozatának hatályon kívül helyezését és új eljárásra kötelezését. Keresetében azt kifogásolta, hogy a Kormányhivatal az 1989-ben elvégzett új felmérés előtti térképtől és egyben a természetbeni használattól eltérő térképezést tartott fenn, határozatában tévesen értékelte a körülményeket, döntését nem indokolta és nem teljesítette a tevékenységéhez fűződő jogszabályi célt és elvárást. Összességében azt kifogásolta az indítványozó, hogy a Kormányhivatal a határozata meghozatalakor tudatában volt annak, hogy az ingatlant térképezési és terület számítási hiba terheli, ennek ellenére ahelyett, hogy a hiba javításáról döntött volna, az új felmérés hibás ábrázolását próbálta védeni határozatában. Az indítványozó álláspontja szerint a Kormányhivatalnak arról kellett döntenie, hogy a korábbi térképezés és területi adatok helyesek, vagy az új felméréskor készített térképezés téves. A Kormányhivatal a határozatában fenntartotta a hibás térképi rajzolást, gyakorlatilag azt állítva, hogy a korábbi adatok voltak hibásak. Megítélése szerint kizárólag akkor lehetne ez a megoldás szabályszerű, ha a Kormányhivatal kétséget kizáró módon bizonyította volna a korábbi térképezés hibás voltát.
- [6] A Törvényszék az indítványozónak a Kormányhivatal határozatát támadó keresetét elutasította. Indokolásában rögzítette, hogy nem elsősorban az érintettek által használt és természetben általunk kialakított állapotot kell egy földrészlet határvonalának megállapításakor figyelembe venni, hanem az adatbázisban már rendelkezésre álló valamennyi információt, amelyek között szerepelnek a korábban készült mérések, számítások, földmérési munkarészek, objektumok helyzetét leíró adatok is. Mindezt a Kormányhivatal határozata indokolásában rögzítette, a Törvényszék megállapítása szerint a Kormányhivatal a megfelelő vizsgálatot lefolytatta, a tényállást tisztázta. A Törvényszék álláspontja szerint mindezeknek megfelelően az indítványozó keresetében megfogalmazott jogsérelmek okán a Kormányhivatal határozata nem tekinthető jogszerűtlennek.
- [7] Az indítványozó a Törvényszék jogerős ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy az ügyben a kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ennek megfelelően a felülvizsgálatot végzésével megtagadta. Indokolásában kifejtette, hogy az indítványozó kérelme az annak alapját képező, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* és *ad)* alpontja, valamint *b)* pontja

vonatkozásában megfelelő indokolást nem tartalmazott, illetve részben olyan kifogást tartalmazott, amely nem lehet felülvizsgálati eljárás tárgya.

- [8] 2.2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állította.
- [9] Az indítványozó az alapjogi sérelmek vonatkozásában azon álláspontjából indul ki, hogy az alapper tárgyát képező hatósági határozat jogszabálysértő, a Kormányhivatal tévesen értékelte a körülményeket és döntéseit releváns módon nem indokolta, így sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti joga. Az Alaptörvény és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme körében a Törvényszék ítélete vonatkozásában az indítvány rögzíti, hogy a Törvényszék úgy folytatta le az eljárását, hogy a Kormányhivatal nem biztosított az indítványozó részére számos fontos irathoz történő hozzáférést, a keresetét megalapozó egyes dokumentumok felvételére nem volt lehetősége, bizonyítási kezdeményezéseit a bíróság önkényesen elutasította, a Törvényszék nem tett eleget a Kp. pervezetésre vonatkozó előírásainak, melynek következtében az indítványozó nyilatkozattételi joga nem érvényesülhetett maradéktalanul, az eljáró bíró az indítványozó kép- és hangfelvétel készítésre vonatkozó előterjesztésével kapcsolatban történeteket nem a valóságnak megfelelő tartalommal jegyzőkönyvezte és nem tartotta tiszteletben az indítványozó emberi méltóságát, valamint a bíróság az eljárás folyamán pénzbírsággal sújtotta az indítványozót.
- [10] Az indítványozó a Kúria felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadó végzése vonatkozásában a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látja, hogy az nem tartalmazza a megtagadás valós indokát. Az indítványozó a felülvizsgálati kérelmében hivatkozott a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ad)* alpontjára és *b)* pontjára, mint a felülvizsgálat engedélyezésére vonatkozó jogi alapra, azonban a Kúria végzésének indokolása szerint a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)*, *ad)* alpontja körében bizonyítania kellett volna, hogy a Törvényszék eljárása az indítványozó eljárási jogainak korlátozása tekintetében hátrányos kihatással volt a jogerős ítéletre. Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró bírónak az indítványozót érintő magatartása és az eljárási szabályok megszegése, illetve *contra legem* jogértelmezése önmagában igazolja azt, hogy az ítélező bíró nem hozhatott pártatlan döntést az ügyében.
- [11] Mindezekon túl az indítványozó álláspontja szerint Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja vonatkozásában a Kúria nem kellő alapossággal, tévesen hivatkozott arra, hogy az indítványozónak a Törvényszék ítéletének indokolásában foglalt jogi érveléssel szemben kellett volna bemutatnia, hogy a jogerős ítélet a Kúria – indítványozó által hivatkozott – közzétett határozatában kifejtett jogértelmezésétől mennyiben tér el. Az indítványozó szerint a felülvizsgálati kérelemében a Kp. rendelkezéseinek

megfelelően rögzítette azt a kúriai határozatot és annak érintett részét, amelytől a felülvizsgálni kért ítélet jogkérdésben eltér.

- [12] 3. Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdései alapján az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [13] 3.1. Az indítványozó panaszát személyesen, az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőben terjesztette elő, annak benyújtására jogosult, mivel az alapügyben peres fél volt, ami érintettségét megalapozza.
- [14] A Kúria alkotmányjogi panasszal támadott végzése nem érintette az ügy érdemét, azonban az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, és alkotmányjogi panasszal támadható {lásd pl. 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]}. Mindez azt is jelenti, hogy jelen alkotmányjogi panasz szempontjából az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az alapügy érdemében hozott döntésnek a Veszprémi Törvényszék 9.K.701.361/2023/32. számú jogerős ítélete tekinthető. Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése szerint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott határozata alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható, azzal, hogy a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül az Alkotmánybíróság akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg {3051/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [25]}. Jelen ügyben az indítványozó a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal határidőben megtámadta, s a Kúria a felülvizsgálat engedélyezése tárgyában nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.
- [15] Az Alkotmánybíróság a fentieknek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadhatóságát a továbbiakban nemcsak a Kúria végzését, hanem a jogerős ítéletet támadó elemében is értékelte.
- [16] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak, így az indítvány e körben teljesítette a törvényi feltételt.
- [17] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia.
- [18] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panasz a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság

hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, a sérelmezett bírói döntéseket, és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket. Az indítvány tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a kifogásolt bírói döntések miért és mennyiben ellentétesek az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezéseivel.

- [19] 4. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]; 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [20] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {lásd hasonlóan: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3262/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [53]–[54]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság több alkalommal rögzítette azt a követelményt, hogy az alkalmazandó jog megállapítása a rendes bíróság, vagyis a konkrét perben eljáró bíró hatásköre, az Alkotmánybíróság általában tartózkodik attól, hogy a bírói mérlegelésbe beavatkozzon. A bíró feladata eldönteni, hogy mely jogszabályok és konkrét jogszabályi rendelkezések alapján, illetve alkalmazásával dönt a benyújtott kereset tárgyában {6/2014. (II. 26.) AB határozat, Indokolás [14]; 3037/2014. (III. 13.) AB határozat, Indokolás [29]; 3193/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [6]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogszabályok értelmezése alapvetően az egyedi ügyekben eljáró hatóságok és bíróságok feladata, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra kerül sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3346/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [71]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköreihez tartozó szakjogi vagy kizárólag

törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [13]}.

- [23] Az Alkotmánybíróság az indítvánnyal kapcsolatban arra is rámutat, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos követelményéből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni {lásd például: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [24] A „tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételét kellő alapossággal megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik azonban a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozók szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {lásd például: 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Ezzel összefüggésben kiemelendő, hogy az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az eljárásban résztvevő feleknek az ügy érdemi részére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd például: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy „[a]nnak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei fennállnak-e vagy sem, nem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlatának megfelelően – a Kúria döntését nem bírálhatja felül” {3365/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; utóbb megerősítette: 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [26] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme kapcsán valójában az ügyben meghozott – számára kedvezőtlen tartalmú – hatósági és bírósági döntés megállapításainak tartalmi és nem alkotmányossági kritikáját fogalmazta meg, az általa megjelölt Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét az eljáró bíróságok álláspontjától eltérő jogértelmezésének különbözőségéből vezette le. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban „[ön]magában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panaszban rögzített indokok nem alkalmasak arra, hogy a bírói döntés

érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét felvessék vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést megalapozzanak.

- [28] 5. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem, ezért azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseiben foglaltakra is, visszautasította.

Budapest, 2026. április 21.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró